

rundt i overordentlig kort Tid, i kortere Tid end et Minut, hvilket ikke kan anses for at være nødvendigt, medens denne Hurtighed derimod medførte, at Omdreiningen ikke var brugelig, naar den skulde benyttes til Stillingen af Kanonen; den lagde Hindringer i Veien for Kanonfigtet. Sigtet vilde saaledes ikke kunne tages uden ved, at Dampmaskinen blev sat ud af Forbindelse ved Dreivet, og den til Sigtet nødvendige Dreining blev foretaget med Haandkraft. Men det viste sig desuden, at Dampmaskinen under visse Momenter havde Banfælighed ved at dreie Taarnet, medens den til sine Tider dreiede det med saa stor Hurtighed, at den herefter egentlig maatte anses for at være for kraftig. Underdirektøren foreslog derfor at foretage nogle Forandringer ved Maskineriet, som skulde afhjælpe denne Mangel, nemlig ved Anbringelse af Ventiler, som skulde belastes med en vis Bægt, saaledes at man kunde være sikker paa, at Taarnets Omdreiningsskive kom til at arbejde med mindre Damptryk end den egentlige Skibsskive. Dette Forslag gav — saaledes som anført i de Skrivelser, der ere meddelte fra Ministeriet — Anledning til, at den tekniske Direktør underkastede den hele Mechanisme en nøiagtig Prøve og Undersøgelse, og Resultatet var, at han ansaa den for at være for svag i sine væsentligste Dele. Han ansaa Tænderne paa Taarnkrandsen for at være for svage; han havde den fuldeste Overbevisning om, at den opretstaaende Axel ogsaa var meget for svag. Han foreslog derfor, at man skulde forlade Omdreiningen ved Damp og gaa over til Omdreining med Haandkraft. Nu vil man sige — og det er ogsaa blevet udtalt idag af det ærede 7de Medlem fra 1ste Kred (Sonquieres) — at, da Planen til Omdreiningsskiven var beordret udført, maatte man ogsaa forudsætte, at det var blevet ordentlig prøvet og undersøgt, inden denne Bestemmelse var tagen. Den tekniske Direktør har saavel skriftlig som mundtlig indberettet til Ministeriet, at han, efterat Bestemmelsen var givet om, at „Gorm“ skulde have Omdreining med Dampapparat, har overdraget denne Sag til Underdirektøren. Han har vel prøvet de Planer, som vare forelagte af

Underdirektøren, og sammenlignet de to Planer, som vare betegnede med Litra a og b, men han har ikke gjort dem til Gjenstand for nøiagtig Undersøgelse og Efterregning af alle Maskinens enkelte Dele. Han indrømmer, at det var en Feil fra hans Side, men jeg maa gjøre opmærksom paa, at den tekniske Direktør har mange Forretninger, og at det ikke er ham muligt at gaa i den yderste Detail af Alt, hvad der ligger under ham. Han har overdraget dette Arbejde til en af sine Underordnede og har stølet paa, at denne Underordnede havde løst sin Opgave paa en tilfredsstillende Maade. Man kan sige, at det er en Feil af den tekniske Direktør ved et saa betydeligt Arbejde at stole paa en af sine Underordnede, men det er en Feil, som i alt Fald er forstaaelig, og med Hensyn til hvilken jeg anerkjender, at han villig har indrømmet den, og at han ikke her frygtede for strax at træde aabent frem og bære det Ansvar, som man vilde kunne kaste paa ham, istedetfor at lade Sagen gaa og lade det komme an paa en Prøve, om Maskineriet vilde holde eller ikke, hvad det efter hans Anskuelse ikke vilde kunne. Det ærede 1ste Kongevalgte Medlem (Suenson) har nu sagt, at man ingen Sikkerhed har for, at Maskineriet ikke kunde holde; en saadan Sikkerhed kunde man egentlig først have faaet, naar man var vedbleven at prøve det med fuld Dampkraft, og uanset om det gik i Stykker. Ja, det er ganske vist en Udvei, man kunde have valgt, og denne Udvei har staaet for mig et Dieklif, som om det var den, jeg burde følge. Jeg var stillet paa en noget egen Maade, da denne Sag forelaa i Marineministeriet til Afgjørelse, med Hensyn til, hvorvidt jeg skulde følge den tekniske Direktørs Indstilling og gaa bort fra Anvendelse af Dampkraft ved Taarnets Omdreining, Noget, hvorpaa en stor Del af Marinens Officerer, navnlig Artilleriofficererne, lagde en stor Bægt. Havde jeg uden videre sluttet mig til den tekniske Direktørs Indstilling — og det var egentlig det, der var det Naturligste for Marineministeren, der jo har ham at holde sig til som den, der staar i Epidisen for Bærstets Virksomhed — saa vilde man have kunnet gjøre Ministeren den Behreidelse, at han ikke